

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
նչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

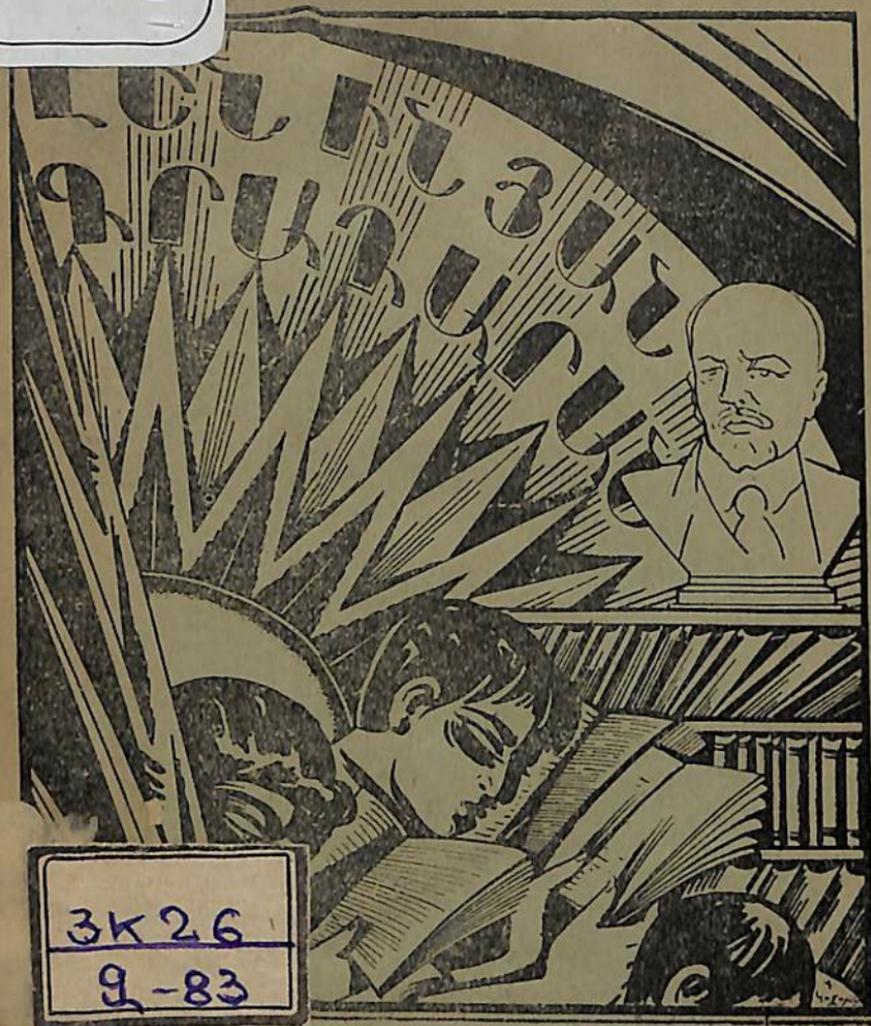
պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

2552

ՅԿ 26

Զ-83

Ս. ԶՈՐԻՆ

ԻՆՉ ԱՍԵԼ Ե ԼԵՆԻՆ

07 JUN 2005

3K26
9-83

Հրատարակվող ամսագրերի ցուցակ

№ 8 ԿՈՄՅԵՐԻՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ № 8 30 NOV 2005

300
1260-9,0

Ս. ԶՈՐԻՆ

ԻՆՉ ԱՍԵԼ Ե ԼԵՆԻՆ

1003
11697

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ 2. Կ. ՅԵ. Մ. ԿՈՄԻՏՅԻ
ՅԻՆԵՎԱՆ 1924

13.04.2013

2552

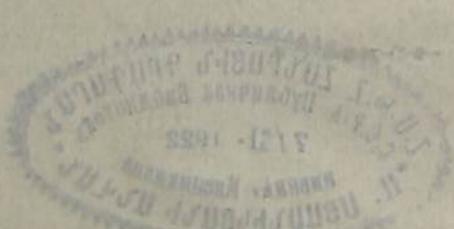
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՊՐԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿԱԶՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՊՐԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿԱԶՄԻ

Մ Կ Կ Կ Կ

Մ Կ Կ Կ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՊՐԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿԱԶՄԻ

Յ Ե Ր Ե Ղ Ս Կ

Տղազգական Տեղափ 1-ին Տղառան

1 9 2 1 ք.

2860

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՊՐԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿԱԶՄԻ

Ս. ՋՈՐԻՆ

ԻՆՉ ԱՍԵԼ Ե ԼԵՆԻՆ

Վամանք կարծում են, թե Լենինը մի նրա-
շալի մեքենա չէ. ուզածդ մարդուց լավ, ամե-
նամեծ մեխանիքական կառարելությամբ և խե-
լքը զործող մի մեքենա:

Ուրիշները գտնում են, վոր Լենինը մի ինչ
վոր տարերային բան է. մի հորզմունք, վորը
խախտում է բոլոր հանրաձայնիք որենքները:
Միևնույն ժամանակ նրան համարում են մի
տարերք, վորն իր անխախտ որենքներն ունի:

Տասերորդները ասում են, թե Լենինը մի
անտանձնամատուկ սիստեմ է, տեսականը գործնա-
կան կերպով տարրալուծելու մի առանձին մե-
թոդ:

Իսկ հարյուրերորդներն ու հազարյերորդնե-
րը — սրանք ել պատմական փաստերը իրար
կողքի զնեկով, ընարում ու համազրում են զբանց
և խորիմաստ կերպով ասում են.

— Լենինը — Լենինին պետք Ե հատկանալ:

— Լենինը: Ի՞նչ կարող ե նշանակել Լենինը:

Իսկ Պետերբուրգի մի տարիքոտ բանվորուհի յեւ բացականչել ե.

— Լենինը— մեր մարզն ե: Նա պետք ե իմանա, թն ինչու յեն մեզ փտած ներբանով կոշիկ տալիս:

Յեկ ու գլուխ հանիր այս ամենից:

Բայց հենց վոր ուզես գլուխ հանել— իսկույն ե յեթ աչքերիդ տուձ կպատկերանա ծուծ գեմքով մի մարդ, ձեռքերը մինչե դատակները անդրավարտիքի զրպանը զրած, մարմնի բուձը մի բիշ գեպիյես թեքված ու սեղմած ատամների արանքից կասի.

— Ընկերներ, դատարկ բաներով մի զբաղվեք:

Գատարկ բանով զբաղվելու ախորժակ ուժ ունի:

Բայց այլ բան ե դատարկ բաներով զբաղվելը ե այլ բան պատմական անցքեր նկարագրելը:

Այդպիսի պատմական անցք եր կոմիւնտերնի 2-րդ կոնգրեսի բացումը Պետրոգրադում. պատմական անցք եր նաև այն, վոր Լենինը ժամանեց այդ բացմանը:

Կոնգրեսի մասին զրեւ են, այդ կոնգրեսուտ

Վենինի խաղացած գերի մասին ել գեուս շատ են գրելու. այդ հարցի քննելը պատմաբանների զարծն ե:

Իմ նպատակն ուրիշ ե:

Յեա կամենում եմ զրի առնել Լենինի մի քանի շարժումները: Քրի առնել այնպես, ինչպես իմ հիշողության մեջ են տպավորվել ե ձիշտ այնպես, ինչպես ինքը Լենինն ե արել այդ շարժումներնը:

Ի՞նչ խոսք, վոր այդ շարժումները վորոշ տեղում ե վորոշ պայմաններում են կատարվել: Այդ իսկ պատճառով ուզեմ-չուզեմ մի քանի խոսք ել այդ պայմանների մասին պետք ե ասեմ:

Գործողության վայրը կայսրանն ե: Պատվիրակներին բերող գնացքներն արդեն ժամանել են: Պատվիրակները գնացել են Սմոլնի: Մենք հերթական մարդատար գնացքին ենք բապատում. այդ գնացքով ե ժամանելու Լենինը:

Յերբ վոր գնացքը տերրոնին ե մտանում, մենք շտապում ենք գեպի նրա վերջին վազոնները. համոզված ենք, վոր այնտեղ սալոն-վազոն ենք տեսնելու: Յերբ գնացքի կողքով առաջ ելինք զնում, սովորական մարդատար վազոնի դռներից մեր գեմք յեւան Լենինը ե իր առեկիցները:

Մենք մի վարձյան շփոթեուների մեջ ըն-
կանք, իսկ նա — ժպտաց.

— Բարև ձեզ:

Այս մեկ:

Յերկրորդը հարցը հետևյալն էր

— Իսկ ինչպե՞ս է աշխատում ձեզ մտտ ընկ.

Ս — ն:

— Լավ է աշխատում:

— Նրան ինձամբով պետք է վերաբերվել, նա
մեզ պետք է: Նա Պիտերի աշխատանքի բովում
պետք է լավ մարդիկ, և դրա համար պատաս-
խանատուն դուք եք:

Տավրիկյան պալատ հասանք:

— Բայց չե՞ վոր այստեղ մարդ չկա. ո՞ր են
պատվիրակները:

— Սմոլնիում են:

— Իսկ մենք ինչու արտեղ չեկանք:

— Կարգն է պահանջում:

— Լավ կարգ է: Գործով եմ չեկել, իսկ
ստիպված եմ դատարկ շենքում ժամանակ վատ-
նել: Գնանք Սմոլնի. Տավրիկյան պալատում թող
ձեր այդ սքանչելի կարգը մնա:

Հասանք Սմոլնի:

Մանուկները ծագիկներ են նետում: Բռնեք
են շենքի մուտքը. չեն թողնում առաջ գնանք: Մի-
կին իր փոքրիկ աղջկան ձեռքերի վրա վեր է
բարձրացնում:

— Տես, նյուշա, սա յի Լենինը:

Մի կերպ առաջ ենք անցնում:

Լենինը հարցնում է.

— Վերսեղ են պատվիրակները:

— Հանդիսավոր նիստերի դաճի՞նք:

— Հետաքրքրական է. արժե ձեր այդ հան-
դիսավոր նիստերի դաճի՞նք տեսնել:

Կանանես, վանց չե:

Բարձր ձայնով կանչող և յերգույ մարդ-
կանց ալիքների մեջ սուզվեց:

Իսկ հետո նորից Տավրիկյան պալատ գը-
նացինք:

Ասեցին, վոր շուտով նիստը կբացվի: Պատ-
վիրակներն սկսեցին տեղերը դրավել:

Յեվ հանկարծ՝

— Նայեցեք, նայեցեք: Այ, այնտեղ Յ. և
Ե, չե. այս, այդ նա յե, մտցերն ինչքան են
ձերտակել...

Յեվ մի քանի վարկյան — և նա կտորալից
մինչև դաճի՞նքի ծայրն անցավ, ու յերկու հին
բարեկամները գրկախառնվեցին ու համբուրվե-
ցին:

Մեկը տարակուսում է.

— Իլիչը համբուրվում է:

Իլիչը համբուրվել է և կարող:

Իսկ մի քանի բաղկյաց հետո Իլիչը գեկու-
յում է կարգում —

«Կապիտալիզմը պետք է կործանվի» նյութի մասին:

Գուցե կան այնպիսի պարզամիտներ կամ անգրագետներ, վերստի կասկածով են վերաբերվում դրան:

Բայց ահա թվերը, ահա փաստերը, ահա իրենց սեփական գիտնականների խոսքը: Այժմ հասկանալի չէ: Փրկութեան հնար չկա:

Իսկ ունկնդիրները սկզբում տարակուսում են. Լենինն է, ու այդպես այբուբենական պարզութեամբ է խոսում: Բայց հետո այդ պարզութեան տակ սկսում է զգացվել մտքի անսաման խորությունը, և համաշխարհային վիճակագրութեան այլալիները գալիս են հաստատելու այդ միտքը. պատերազմի ժամանակ սպանվել է այսքան, տնտեսական դրությունն ընկել է այսինչ աստիճանով... Իսկ յե՛րբ: Այդ ախտավոր շրջանից դուրս գալու ճանապարհը՝ յե՛րբ վերն է:

Ապացուցված է — կապիտալիզմը պետք է կործանվի:

...Պարսիկ ընկերոջ շրթունքներից ինչ վոր կոկորդային հնչուններ են թռչում: Նա վտարի չէ կանգնել և խանդավառությունից ձչում է: Նրա հարևան գերմանացին ուղիղ նրա բերանին է նայում: Գերմանացին զարմացած է. բանից

դուրս է գալիս, վոր նա, այդ գերմանացին, հասկանում է պարսկերենը:

— Յո՛ւ — շասըն... Յո՛ւ — շասըն... Լե...նինի-ն առանձին է հնչում այդ կանչը ձայների փոթորկալից, խանդավառ ուղիղամբ:

Իսկ Լենինը այդ միջոցին դուրս ձևքերով իր գլխի մազերի մնացորդն է շփում և հարցնում է.

— Ձի կարելի արդյոք առանց ձևականությունների տեսնել Պիտերի բանվորներին: Անպետ, վոր վոչ վոք չխանդարի:

...Անավատիկ մենք աշխատավորների ճանգստյան կղզու մենք:

Քաղաքացիական պատերազմի ընթացքում խիստ հոգնել են Պիտերի բանվորներն ու բանվորունիները: Մինչդեռ հանգստյան կղզում ամառը շատ լավ է: Հանգստացողները զանազան սովերտա անկյուններ են ցրվել, իսկ Լենինը վորոնում է նրանց:

Ան...:

Բայց հազվապես շնքերից մեկի մի սենյակում շախմատի տախտակի առաջ յերկու մարդ է նստած: Յերկու ուրիշներ գիտում են:

Թպրտաց շախմատ ասերի սիրտը (Լենինը շախմատիստ էր):

— Ձխանդարենք սրանց...

Յեկ խաղաց-գները հյուրերին գեւեհնու յի-
խակ կարգին շէյին անաղեր, վար հյուրերը գուր-
գնացին:

...Լենինը հագնել էր: Նա հանգստյան
աների սպորտի ակումբը գիտեց և վերանգա-
գնաց, վորը մրցարշավի մասնակցող մակույկնե-
րի նավահանգստի յեր վերածված: Դուրս յելլով
ու պառկեց տախտակամածի մերկ տախտակների
վրա: Շուրջն ամեն ինչ լուռ էր: Բուրն էլ Պի-
տերի բնութիւն ամառային գեղեցկութիւնը գի-
տելով էյին զբաղված, վորը իր գոման գեղեց-
կութիւնը հրաշալի տպավորութիւն է թողնում:

Հանկարծ կիսաբացվում է գուռը: Շեմքում
մեզ ծանոթ շախմատ խաղացողներից մեկն է
հայանվում: Նա յերեկի մեկին վորանում է. սե
յեռուն հայացքով ներկա զանաւորների գեմբե-
րին է նայում: Ահա նրա հայացքը կանգ առավ
պառկած Լենինի վրա: Կարծես կանգ շառավ,
այլ սահեց-անցկացավ: Խորամանկութիւն է
անում: Այնպես է ցույց տալիս, վար իրը թե
վոշինչ չի նկատել ու հանգիստ կերպով գուրս
է գնում:

Մի յերկու քայլից հետո մեկ ուրիշն է
գալիս: Նույն ձեով գիտում ու հեռանում է:
Միքանի քայլ յել վար անցնում է՝ մի խումբ է
գտիս. սրունք արդեն խորամանկութիւն գիմե-

րո կարիք չունեն: Պաշտոնապես յերեկան է
հանկարծ Լենինը:

Լենինը, արմունկին կռթնած, կես պառկած
դրութիւն մեջ է: Յեկած բանվորներից մի քա-
նիքը տեղ են բռնում նրա կողքին: Մյուսները
կան խմբով կանգնում են նրա շուրջը կամ
ծաղապատակ նստում են: Ընդհանուր խոտակ-
ցութիւն է սկսվում:

— Ե, ինչպէս էք ապրում:

— Այ, եսպես ու եսպես:

— Իսկ պարենավորումն ինչպէս է:

— Լավ չի... քաղցը շատ է նեղում:

— Եզ վոշինչ—մեջ է բնկնում մի ծեր
պառախլովյան բանվոր. ավելի լավ է— դուք,
բնկեր Լենին, ասեք, թե ինչ դրութիւն մեջ է
կռթնակները... մի բան դուրս կրգան նրանից,
թե չէ:

Լենինը պատմում է:

— Լավ է. ուրեմն ելի վերջը մենք ենք
հարգելիք, թեկ ուրեմն արշունտովել ե...
ուրիշ չաղ է:

Այդ միջոցին կանաչ մի խումբ տաննա-
ցնեց և ու սչապիտի խոտակցութիւնը է զբաղված:

— Դու նրան հենց եզպես էլ ասա:

— Ա. կասեմ: Դա անկարգութիւն է: Նրան
սլանք է հայանել այդ:

— Բայց դուցե անհարմար է:

— Ինչո՞ւ պիտի անհարմար լինի: Նա նո՞ւնք վարդն է:

— Բայց նա կոշիկակար չի:

— Ինչ անենք, վոր կոշիկակար չի: Կոշիկների փողը նո՞ւ դանձարանից են աալիս: Սրանց մտիկ. ամերիկական կոշիկներ են... Լավ ամերիկական են:

Յե՛վ արմուկներով միքանի աղամարդ դես ու դեն հրելով, կանայք ճանապարհ բացին և առաջին շարքը յեկան: Յեկան ու կանգնեցին: Լուս են, ընկերուհիները առաջ են քշում ճառագաս կնոջը: Նա կանգնել-մնացել է ու չգիտի, ինչից սկսի և ինչպես սկսի: Լենինը հարցական ճայացրով նրանց է նայում: Բայց անավասիկ հստատրուհին սիրտ առավ: Նա արագությամբ քարցրածրեց մի վտարը և մյուս վտարի վրա այնպես դրեց, վոր բարձրացրած վտարի կոշիկի ներքածք Լենինի յերեսի բարձրության մակարդակին հասցրեց: Կնոջ այսերը շառագունեցին: Նա ձեռքի ափով խփեց իր վոտնամանների ներքանին և ասաց:

— Այ, տեսար, ընկեր, ներքանը: Ամերիկական է, ասում են: Ինչե՞պս վարվենք էս անիծվածի հետ: Պակվում է:

Լենինը նայեց ներքանին, նայեց կնոջը:

— Ընկերներ, մենք պետք է ինքներս կոշիկ կարել սովորենք, թե չէ ամերիկացիք մեզ միշտ կխաբեն: Վոր սովորենք— գործը կլավանա:

— Կլավանա ... արձագանքի պես կրկնեց կինը, արդեն հանգիստ ձայնով:

Իսկ յերբ վոր մեր խմբակը փոքր ինչ հետո գեպի ավտոմոբիլ ուղղեց իր քայլերը, Լենինին պատվո պահակի պես շրջապատող խմբից այդ կնոջ ձայնը լսվեց:

— Չեռքերի վրա բարձրացրեք, ձոճեք Լենինին:

Բայց այդ բանը չհաջողվեց: Լենինը համառեց:

— Ինչ կուզեք արեք, միայն թե վո՞չ այդ: Միայն թե մի ձոճեք: Յես ձեզ շատ եմ լսընդրում:

Յե՛վ յերբ վոր արդեն ավտոմոբիլ ելինք նստել, նա ասեց:

— Ինչքան փասակար է այդ բուրժուական կուլտուրան: Ինչքան վարակիչ է նա: Յես յերբեք չեյի կարծի, թե այդ գիմնագրական սովորությունը— ձոճելը— կարող է բանվորական մասսաների ներսն ել թափանցել: Վորանցից են ձեռք բերել այդ ինտելիգենտական սովորությունը:

... Պիտե՛րում հինգհարկանի քարե տուն շատ

Կա: Յեվ այդ տներն մեծ մասը զոչ այլ ինչ է,
յեթև փոշ պարզապես մարդկանց բնակութեան
տեղ:

Բայց Պետերբուրգական Ստորանոց կոչվող
քաղաքամասի խուլ փողոցներից մեկում կա մի
տուն, Վորը փոքր ինչ ավելին է, քան բնակու-
թյան տեղերը այդտեղ մի ժամանակ Լենինն է
ապրել:

Յեվ փոշ թե մենակ ապրել է, այլև զառա-
նի հեղափոխական գործունեյություն է գնկա-
վարել:

Յերբ այսքան մտտեցել ենք այդ ասանք, էլ
ինչպես ավելի մտա շնանք:

Մոտ զնացինք ավտոմոբիլով, կանգ առանք:
— Են յերբ եր տեսնես Հա, հիշեցի՞ս Այս-
ինչ թվին եր: Արագ է թուշում ժամանակը:

Այ, գրանք էլ կարծեմ մեր բնակատեղանի
լուսամուտներն են: Չե վոր հինգերորդ հարկում
էյինք ապրում:

Սիրով է նայում Լենինն այդ տանք: Յեա
ե զառնում, նորից է նայում, յերբ վոր ավառ-
մոբիլն արդեն բավական տարածութեան է
կարել: Յեվ հորդած հիշողութեաններն այդդե-
ցութեան տակ՝ դեպի անցյալի պատմական հե-
տուններն է թուշում մաքով:

— Ընկերներ, ինչքան ժամանակ կյայի

մինչև Պրետորովենակի գերեզման տունն գնալը,
հարցնում է մեզնից:

Մենք հաշվում ենք մեր մտքի մեջ: Մինչև
միտինգի սկսվելը քիչ ժամանակ է մնացել, յե-
թև գերեզմանատունն գնանք — կարող ենք ուշա-
նալ միտինգին:

— Չի կարելի գնալ, վարդիմիր Իլյին, մի-
տինգին կուշանանք:

— Գնացե կարելի յե, գնանք: Ծան եմ ու-
զում շիրիմը տեսնել, — մի տեսակ յերեխի պես
է խնդրում նա:

— Չի կարելի — պատասխանում ենք նրան:
Հնազանդվում է:

Իսկ հետո, յերբ մենք միայնակ խմբով պա-
րտով կանգնել էյինք հրապարակում է սպառում
էյինք, վոր ուստական սովորութեան համաձայն
յերկու ժամով ուշացած գեմննատրացիան հաս-
նի, Լենինը հանդիմանութեամբ ասում էր:

— Դուք ինձ խարեցիք: Այս ժամանակամի-
ջոցում մենք կկարողանայինք յերկու անգամ
գերեզմանատունն գնալ:

Յեվ յեթև անսպասելի կերպով գերմանացի
պատիրակները չգալին, նա իր հանդիմանու-
թեաններով մեզ կհաճաակեր: Մեզ փրկեցին
կրիսպինն ու Դիամանը:

— Սպասեցեք, կարծես թե սրանք մեր գեր-

մանացի ընկերներն են, — բայցականչեց Լենինը, տեսնելով իրենց պարլամենտական տեսքով աչքի ընկնող մարդկանց:

— Սրանք էլ յեկան:

Մի րոպեից հետո հրատարակուած գերմաներեն լեզվով սաք խոսակցութիւնն սկսվեց:

— Վիր հայտեն, վիր հայտեն — կրկնում ելին գերմանացիք:

Իսկ Իլյիչը մեկ նրանց «Հայտեն»-ի վրայ յեք բրբջալով ծիծաղում, մեկել էլ փոթորկաբեր ամպի պես վրաներն էր հարձակվում:

Վեճի ելութիւնը հետևյալն էր. գերմանացիք հավատացնում էին, թե նրանք իրենց ազգեցութեանն են յենթարկել բանվորների մասսաներ և յեթե Գերմանիայում հեղափոխութիւնն ծագի, դա անկելի լավ ու կարգով կնթանա, քան Ռուսաստանում էր:

Յեւ յերբ վոր փոքր ինչ հետո այդ հրատարակում բազմաճաղար ամբողջ կանչում էր.

— Լենինին ենք ուզում, Լենինին, —

Իսկ միտինգի նախագահը խալտամ ձայնով հավատացնում էր, թե Լենինն իր ճառը վերջացնելուց հետո շտապով գնացել է, — ամբողջ ավիլի մեծ խանդավառութեամբ էր կանչում. — Լենինին ... Լենինին ենք ուզում:

Յեւ այդ ամբողջ բարձրացրած աղմուկին՝

յեկող ցուցարարների նսրանոր ձայներ էլին ավելանում:

Թվում էր, թե իրօք մեր կարգերը գերմանական կարգերին չեն կարող հավասարվել:

Ռիթմիկ շարժումով որորվում է նավը մարդկային ամբոխի հորձանքի աղղեցութեանից ... Աղիք-ալիքի հետևից տախտակամածին են զարկվում ... թվում է, թե թեքվում է կայծը ...

— Լենինին ենք ուզում ... ուր է Լենինը:

1003
11697

Իսկ Լենինը դրանից մի քանի սր հետո նստած էր կրեմլում գտնվող իր օռտնձնասենյակում և, ըստիր սովորութեան մի աչքը կկոցելով, հարյուր մեկ յերորդ ընկերոջից մասսաների տրամադրութեան մասին տեղեկութիւններ էր առնում:

Այն ձևով էր դուրս քաշում տեղեկութիւնները, վոր պատասխանողը չհասկանա, թե Լենինն ինչի համար է հարցուփորձի յենթարկում իրեն: Վորովհետև, յեթե հասկանար, կսկսեր լավ գուշներով նկարագրել նրանց տրամադրութիւնը:

Լենինն այդ հարցուփորձի արդյունքը գումարում է հազարերորդ զեկուցման յեզրակացութիւններին: Յեւ այդ գումարումն անելուց հետո, ստացված գումարը բազմապատկում է մի

վորևե հերթական թեղիսի նախադժով: Այդ արտադրյալն ստանալով, յերկար ու յերկար վիճակագրական թվանշաններով և զբաղվում: Իսկ հետո դրանից հանում և իր և ուրիշների տասնյակ սխալները: Բոլորը նորից և ստուգում և տասներորդ անգամ հեռախոսով պարենավորման ժողկոմատից կարտոֆիլի սպասելիք բերքի մասին տեղեկութուն հարցնելուց հետո՝ վորոշում և:

— Կարծեմ այժմ ուղիղ և: Իսկ յերբ ուղիղ և, ուրեմն ճշտությամբ պետք և իրագործել... իրագործել ամեն գնով... Ու պետք և ստուգել, լավ ստուգել, թե ինչպնա և իրագործվում:

Վորովհետև ամենից ավելի ճիշտ խոսքը Պիտերի բանվորուհու ասածն և:

«Լենինը— մեր մարզն և»... սա ամենից առաջ նշանակում և, վոր նա՝ պարզ, լավ և աշխատող մարդ և...

Յեվ կարիք չկա զուլս կոտրել այն հարցի վրա, թե ի՞նչ և նշանակում Լենինը: Պետք և միայն աշխատել մի քիչ նմանվել նրան:

« Ազգային գրադարան

NL0174883

ԳԻՆՆ Ե՛ 8 407.

335.5
2-83